

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fia (Széchenyi-tér). Kósi János (fő-tér). BöhmManó (fő-utca) papir- és könyvkereskedésében

A korrupció atyja.

Pécs, 1894. szept. 5.

Tisza Kálmán vasárnapi beszámolója tartal-
mánál fogva egyáltalán nem olyan, mely az álta-
nos figyelmet felkelteni képes volna és csak az
az érdekes benne, hogy a Tisza-féle taktikázás
és csúcs-csavarás újabb bizonyítékát szolgáltatja,
ha ugyan erre az ország közönségének egyáltalán
még szüksége lenne további bizonyítékokra.

Hivalkodva sorolja fel érdeme gyanánt, hogy
uralkodása idején teljes erejéből igyekezett a
szabadelpártot minél tömörebben s minél erő-
sebben együtt tartani. Nos, hogy ezt megtette,
senki kétségbe nem vonja, csak arra nézve nem
érthet vele egyet az egészséges közvélemény, hogy
ezt érdemül tudja be neki, mert azok az eszkö-
zök, melyeket ennek az összetartásnak megszilár-
dítására igénybe vett, honosították meg nálunk
a politikai korrupciót egész sivárságában. Jól
tudta ő, hogy a tömörülésnek s az összetartás-
nak nincsenek szilárdabb kötelei a hatalom-
vágnál és az anyagi érdekeknél, ezeket iparko-
dott tehát legyeztetni s a közélet különböző té-
nyezőit ezen érdekszállakkal minél erősebben ma-
gához fűzni, nem törődve azzal, hogy ez a jog
és igazság elnyomásával, a közhangulat megha-
misításával jár, mert a cél szentesíti az eszkö-
zöket, a cél pedig — a párt együttartása s ez-
zel a saját uralmának állandósítása — csak ily
eszközökkel volt elérhető.

Ez a rendszer annyira megmértelyezte köz-
életünket, hogy a közönség még most sem képes
az általa előidézett morál insanity, az erkélesi
színvakság betegségéből kigyógyulni s egészen
természetes dolognak tartja, ha a hatalom birto-
kosai a közjó előmozdítására rendelt hatalmukat
párteiókra, saját hatalmi érdekeik előmozdítására
használják fel, ha a kormányának tett szolgálatok
a jogsértések, visszaélések eltussolásával nyernek
jutalmazást s ha a választásoknál büntetlenül fol-
lyik a legarcátlanabb lélekvásárlás.

A hatalom állandósításának másik eszköze,
melyet Tisza Kálmán honosított meg a magyar
politikai életben, az elvek folytonos csere-berélé-

sében áll. Kezdve a bihari pontok szegreakasztá-
sától az Irányi-féle szabadelvű indítványok le-
szavaztatásán keresztül azok elfogadásáig, a tör-
vényhatósági tisztviselők választásától azok álla-
mosításáig az egész rendszer nem áll másból, mint
a korábbi elvek megtagadásából, a meggyőződés-
nek alkalomszerű változtatásából.

Hogy ebben ennek a rendszernek megterem-
tője Tisza Kálmán, még mindig hű önmagához,
legjobban kitűnik beszámoló beszédének a köz-
igazgatásról szóló részéből. Kijelenti ebben Tisza,
hogy óhajtja megtartani s rajta lesz, hogy meg-
tartható legyen a választási rendszer, de ha a
dolgok ereje, a körülmények fejleménye erősebb,
akkor ő is kénytelen lesz átmenni a kinevezett
hivatalnokokkal való adminisztráció terére.

Itt van, kedves magyarom, a fából való vas-
karika, egy nagy államférfiu, ki mint a választási
rendszer híve ünnepélyes ígéretet tesz a
választási rendszer fenntartására, de ezzel mind-
járt egy szuszra a kinevezési rendszer mellett
kardoskodik, mert — ugymond — a választott
hivatalnoknak hivatalban maradása és előmenetele
nem bizto, nyugdíja is az állam által nyújtott
nyugdíj mögött marad, tehát választási rendszer
mellett a fiatalabb generáció tagjai nem szánják
magukat az ily pályára.

Már ha valakinek az a meggyőződése, a
mennyre t. i. Tiszánál meggyőződésről szólni le-
het, hogy csak a kinevezési rendszer biztosíthat a
közigazgatásnak arra teremt tisztikart, akkor
hogyan tehet az ígéretet a választási rendszer
fenntartására? Ez az a kecske-káposzta politika,
melylyel Tisza oly sokáig tartotta össze a kor-
mánypártot s melylyel most saját választói tábo-
rában igyekszik egyesíteni a municipalistákat is,
meg a centralistákat is.

Van azonban az öreg Tiszának még egy
nagy ideája, melylyel az államosítás folytán fe-
nyegető bürokrácia veszedelmét elháríthatónak
mondja, s ez az, hogy a főispáni hivatal, mint
az önkormányzati hatóság ellenőre fenntartassék.

Eddig ugy tudtuk, hogy a főispánra, mint
ellenőrző kormányközegre azért volt szükség, mert
a törvényhatóság közegeinek alkalmazása nem füg-

gött a kormánytól, az államosítás hívei pedig azt
mondják, hogy ezentul az önkormányzati testüle-
tek lesznek hivatva ellenőrizni a kinevezett tiszt-
viselőket; Tisza Kálmán is ezt mondja beszámó-
lójában, de mindjárt hozzát teszi, hogy a főispán,
mint az önkormányzati hatóság ellenőre továbbra
is megtartassék.

Más szavakkal ez annyit tesz, hogy a tör-
vényhatóság ellenőrizheti ugyan a kinevezett hi-
vatalnokokat, de hogy ez az ellenőrzés ne lehes-
sen valami nagyon alkalmatlan a kormányának s
a kormány intenciója szerint pasáskodó államihi-
vatalnokoknak, az ellenőrző önkormányzati ható-
ság ellenőrzésére oda kell ültetni a főispánt, ki
a körmére koppantson annak a törvényhatóság-
nak, mely az ellenőrzéssel nagyon alkalmatlan-
kodni talál.

Ugyan mire való az ilyen komédia? A va-
lódí célzat férfias, nyílt bevallása mindig tisztel-
ségesebb dolog a kertelésnél: mondják ki tehát
kerekén, hogy a törvényhatóságoknak sem a köz-
igazgatásra, sem a közigazgatási tisztviselőkre
semmiféle befolyást nem engednek, mert a vég-
eredmény ez lesz, és ne hintsenek port a köny-
nyen hívők szemébe azzal, hogy az ellenőrzést az
önkormányzati hatóságokra akarják bízni, mikor
főellenőrül a főispánt, végső forumul pedig ismét
csak a kormányt állítják oda.

Felelet Dr. Spinozzának a 450 elbocsájtott magyar bányamunkás ügyében.*)

A Pécsi Figyelő augusztus 23-án megjelent
számában Veritas aláírással kiadott közleményre
a Fünfkirchner Zeitung szeptember 2-án megjelent
70 ik számában Dr. Spinozza nyilatkozik, és kér
a lapos választ az általa feltett ezen kérdésre:

„ha valaki egy bányaiparüzlet ismereteivel
nem bír, szakavatottnak abban magát nem tart-
hatja, és mégis e kérdésben csupa vak gyűlöletből

*) Bár nem vagyunk barátai a személyes polemikának,
mégis minthogy a „Fünfkirchner Zeitung“ cikkezése Veritast
személyében támadta meg s fellépésének intencióját vette
igaztalan gyanuba, e közlemény felvételét nem tagadhattuk
meg tőle. A szerk.

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Egy kis félreértés.

S. W. Hudge nem rosszul állt. Ezt mindenki
tudta Bosztonban; valamint azt is, hogy az a szép
vagyon, a mit S. W. Hudge különböző szerencsés
vállalatok révén összeharácsolt, az utolsó centig azon
halandóra fog szállani, a ki elég szerencsés lesz S.
W. Hudge bájos leányának Marynak kezét elnyerni.
Csak azt nem igen tudta senki, hogy ki lesz ezen
boldog halandó? Emlégették ezt is amaz is; azon-
ban ezek csak mind afféle sejtelemszerű föltevés-
ek voltak, a melyeknek teljesítéséhez nagyon sok kétség
fért. Sokan udvaroltak a bájos Marynak, s bátran
el lehet mondani, hogy ezen udvarlók mindegyike s
mert gentleman volt, — tetőtől talpig ismert. Külö-
nösen kivált ezek közt egy fiatal ember, névszerint
Socking Fred. Nagyon jóra való fiatal ember volt
Fred barátunk. És ha nem tévedek, a bájos Mary
sem viseltetett iránta valami nagy ellenszenvvel. Sőt
épen ellenkezőleg. És a legnagyobb valószínűség
szerint eddig már férj és feleség lettek volna, ha nem
lett volna egy kis akadály. Ezen akadály pedig nem
volt más, mint az, hogy Socking Fred szegény ör-
dög volt, a ki rajta levőjén kívül alig mondhatta
volna másra azt, hogy ez az enyém. Legfeljebb
a bájos Mary szívére. Már pedig a tiszteletre méltó
S. W. Hudge abban a nézetben volt, hogy inkább

olyan embernek adja leányát, a kinek a hozomány-
hoz megfelelő vagyona van, vagy is két millióskára
mondhatja el, hogy az „enyém“. Üzleti szempontból
nagyon jó felfogás ez; megkétszerezni a leánnyal
adott vagyont.

De hát a szív! a szív!?

A szív? Erre nem sokat adott a tiszteletre
méltó S. W. Hudge, a ki a leghűbb szívért sem
adott volna 2 pennyt. Socking Fred már meg is
kérte a bájos Mary kezét; azonban — legalább az
apa részéről — elutasító választ nyert. Egy idő óta
nagyon megcsappant a jó reménység Fred szívében.
De hát miért nem szöktette el a bájos Maryt? Nem.
Ezt Socking nem akarta tenni. Neki nem csupán
egy szerelemteljes feleségre volt sürgős szüksége, ha-
nem a két millióskára is s erre tán nagyon is szük-
ségre volt. Ha már most elszökteti a bájos Maryt,
könnyen megtörténhetik, hogy a nyakas apa, a tisz-
teletre méltó S. W. Hudge nem ad egy fityinget sem.
Igy tehát maradt minden a régiben.

Egyik napon azután egy igen elegáns uriem-
ber érkezett Bostonba, s egyenesen a tiszteletre méltó
S. W. Hudge urhoz hajtatott és — megkérte a bá-
jos Mary kezét. S. W. Hudge éppen nem vágott
ehhez a dologhoz valami csodálkozó képet, hanem
flegmatikusan megkérdezé, hogy kihez legyen
szerencséje. A kérdezett erre átnyújtá névjegyét.
Azon pedig ez állott: CHARLES PUDDGINS ter-
ménykereskedő. Valparajsóból. Ennyi utig elég volt
S. W. Hudgenak.

Tudta ugyanis nagyon jól, hogy az említett
Charles Puddgins nemcsak, hogy megfelelő parthie

lenne leánya számára, hanem nagyon jó parthie,
amennyiben négyszeres milliomos. S. W. Hudge ur
tehát a lehető legelőzékenyebben kifejté, hogy éppen
nincs ellenére a dolog, sőt örömeire szolgálna, ha a
nagyon tisztelt Puddgins urat vejének nevezhetné.
S ezzel a leánya után csöngetett. A mihamar meg-
jelenő Marynak tudtára adá, miszerint azon urban —
s itt mr. Puddginsra mutatott — völegényedet üdvöz-
ölheted.

Szegény Maryval nagyot fordult a világ.

Hogyan? Ó annak a rut pocakos vörössorru em-
bernek, a ki neki apja lehetne, a menyasszonya?
Csaknem sirva fakadt. Azonban a tiszteletre méltó
S. W. Hudge szíve nem volt oly könnyen meglágyít-
ható, tehát egész udvariasan kijelenté, hogy mához
egyhétre meglesz az esküvő. Azután intett leányának,
hogy elmehet, maga pedig behatóan tárgyalni kezdte
a dolgot Puddgins ural, leendő vejével.

Mig ők teljesen rendbe hozták az ügyet, addig
a bájos Mary elpanaszolta Socking Frednek az ő
baját és kijelenté, hogy senki másnak nem lesz
neje, mint az ő kedves Fredjének. Socking Fred
örömeiben azt sem tudta, hogy hová legyen és rö-
gön be akart rohanni az apához, azonban Mary visz-
szatartotta őt azzal, hogy hiába megy be az apjához,
mert az addig már mindent elintézett Puddginsnal,
azzal a vén gazemberrel.

Erre szörnyű dühbe jött a szegény Fred és
esküdözött, hogy eltörli a föld színéről a tiszteletre
méltó Charles Puddginst. Végre lecsillapult és most
a szerelmesek egy igen ügyes tervet szöttek, a
melynek célja volt Puddgins urat — lehetetlenné

a saját orrába harap, akkor mibe kerül egy pár klumpa? vagyis a svábok által hordani szokott facipő.

Mielőtt e kérdésre válaszolnék, konstatom azt, hogy minő betolyással volt cikkem a bánya ügyvezetésére, az elbocsájtott munkások sorsára, ime az eredmény.

1) erényi Ullmann Lajos vezérigazgató Bécsből leérkezett Pécsre az ügyek megvizsgálására,

2) az elbocsájtott magyar bányamunkások egy része visszaszerződött és megtartatott, a többi elhelyezéséről pedig máshol akarnak gondoskodni,

3) a bányaigazgató megrendült népszerűségének helyreállítása céljából és a vezetés rosszaságának az igazgató személyében okok ellensúlyozására rendeztetett az aug. 29 ki névnapi ováció. Majd meglássuk, mi történik még, figyelemmel kísérem az ez ügybeni intézkedéseket, mert ha elejtik a magyar bányászok alkalmazását, vagy csak maszkirozásul használják a jó akaratot, úgy a magyar bányászok érdekében és a rendelkezéseimre álló tények, adatok alapján a D. G. T. közgyűlése elé fogom vinni az igazgató dolgait kellő orvoslás végett és a magyar bányászok érdekében.

Dr. Spinozza részére pedig a kért alapos választ Veritas annál szívesebben adja meg, mivel az általa feltett kérdés is mutatja, hogy Dr. Spinozza csakugyan méltó arra, hogy csendes hordozója lehessen egy pár klumpának, bár mint felsőmagyarországi (gondolom Pozsony mellől) még mindig nem érett meg magyarnak, hisz magyar honpolgár léte nemétül ír német lapba.

Mesterségére nézve Dr. Spinozza az olvasás tanításával foglalkozik a nélkül, hogy megértené a mit olvas, azért-e, mert német, vagy hogy nem érti a mit olvas, elég az hozzá, hogy nem érti meg, ezt bizonyíthatom avval, mikép hivatkozom közleményemre, melyben kijelentem, hogy én Wiesner Rajmár bányaigazgatóval soha életemben nem beszéltem, őt látásból ismerem, tehát közleményem megírására nem személyi okok, hanem a 450 bányász ügye szolgált indítókul, s midőn az elbocsájtás valódi okait kitértam, került bele az okok előidézője, a bányaigazgató, tehát Dr. Spinozza, ha jól megértette volna közleményem, mikor olvasta, akkor nem írhatta volna, mikép vak gyűlöletből fogtam a tollat kezembe; — továbbá

miután a „Pécsi Figyelő” szerkesztőségénél többen kérdezősködtek a cikkíró személyének megnevezése iránt, sőt az aug. 29-ki névnapi ovációnál is estélyen is oly férfiat gyanúsítottak a cikk írásával, ki abban nem tényszerű, róla a mit tud, azt is a lapokból tudhatja, s mivel kellő felvilágosítást nem nyertek, a gyanu annál inkább Fuchs Ádám volt kolonai igazg. tanító urra irányult azért, mert nyugdíjaztatási kérdésében feszült helyzetbe jutott a bányaigazgatóval, kijelentem Dr. Spinozza és az olvasó közönség irányában azt, hogy nem ő irt a Veritas név alatt, ennek kijelentésére felkérem a Tek. Szerkesztő Urat is, mert az igen tisztelt volt igazgató urról a gyanúsítás így lesz elhárítva és lerontva Dr. Spinozza amaz állítása is, mintha vak gyűlölet lenne alapja közleményemnek. *)

*) Cikkíró ur óhajához képest az igazsághoz híven kijelentjük, hogy az augusztus 23-ki számunkban megjelent cikk szerzője nem Fuchs Ádám ur. A szerk.

tenni. Tiszta lélekkel mondhatom, hogy az nap Bostonban négy ember igen meg volt magával elégedve. Harmadnapra ezen események után Charles Puddgins egy levelet kapott, melyben ez állt: „Mélyen tisztelt Uram! Vigyázzon! önt kiütik a nyeregből. Menyasszonyának szívért más bírja és az a más már rajta van, hogy menyasszonyát teljesen elhódítsa öntől. Legyen óvatos. Menyasszonya és imádója minden este találkoznak a ** parkban. Vetélytársa szürke felöltöt, barna kalapot hord. Egy jóakarója.”

— Az ördögbe is, — mormogá dühösen Charles Puddgins, — ennek végére járok. . . Még csak az kellene, hogy valami tacsó elhalászsza az orrom előtt a hozományt, menyasszonyostól. . . Majd megtanítom én azt a fickót. . . Becsületemre majd megtanítom!

Ha a tiszteletreméltó Charles Puddgins azt mondá, hogy majd „megtanítom”, akkor biztosra lehet venni, hogy nem játszik a szavával! Nagyon határozott ember volt ő. Mint üzletember, már 8 vetélytársát tette „versenyképtelenné” azzal, hogy egy kis ügyes lövést intézett mindegyikre; ökleinek sulyáról pedig ágensei, meg napszamosai tudnának legauthenticusabb felvilágosítást adni. Szóval: Charles Puddgins tudott cselekedni, ha akart. Most pedig akart! Csupa türelmetlenségből — mig este lett — három pincért pofozott fel, de úgy, hogy a mentőket kellett mind a háromszor igénybe venni.

Végre beesteledett. Charles Puddgins kiválasztotta botjai közül a legsúlyosabbat — egy ólommal bélelt bambuszbotot és eltávozott. Talán ugyanezen időben szólította fel a bájos Mary kedves atyját, tiszteletreméltó S. W. Hudge urat, egy sétára. Hudge ur nem ellenkezett és karonfogva elindult leányával rendes sétahelyükre a ** parkba.

Rendesen úgy van, miszerint a tények meztelen feltárása fájni szokott azoknak, kiket érint, ha az illető aztán nem érzi magát elég biztosnak ügye tisztázására, környezete iparkodik fehérre mosni, néha ugyan szerencsétlen az ilyen vállalkozás is, — mutatja Dr. Spinozza esete, ki okosabban tette volna, ha nem vállalkozik a teljesített rosz védelemre, mivel én csak mély sajnálkozásomat tudom kifejezni, hogy a bányaigazgató ur jobb védőre nem tudott szert tenni, miután Dr. Spinozza csak ártott ügyének avval, miszerint a felsorolt adatokra egy szó cáfolata sincs; ez bizony rosz önkéntesen elvállalt védelem, inkább hallgatott volna.

Mi bátorította Dr. Spinozzát mégis az önkéntes védelemre? ennek kulcsát találok az ovációt leíró napi újdonságban, melyben ez mondatik: „a bányamunkások és tiszték önként, minden felülről való nyomás nélkül, saját nemes érzésüktől vezéreltetve rendezték a bányaigazgatónak az ovációt nénapjára ragaszkodásukon kívül azért is, hogy frontot csináljanak azon felszínre jutott rágalmas ellen, melyet közleményemnek tulajdonítanak, s így a magyar bányamunkások szeretetének bemutatása legyen bizonyíték erre, hogy nem az ő lelkükben találja kuforrását a rágalmas.” Ez igen szépen van megírva, noha egy szó sem igaz belőle, mert szemtanuk állítása szerint az ovációt a bányatiszték, a társulati műhelybeli iparosok (asztalos, lakatos stb.) rendezték egy-két irnokkal és az ottani társulati tanítókkal, ezekből állott az ovációt tevő nagy sokaság, beleértve a betanított dalárdistákat is, bányász, olyan igazi szent kaparó munkás alig volt jelen még a csehekből is, annál kevésbé a magyarokból, — no de, ha már ezt így írták le a Fünfkirchner-Zeitungban, akkor miért ne vett volna bátorságot Dr. Spinozza is az önkéntes védelemre, evvel érdemeket szerezhet, a közönség úgy sem tudja, hogy kommandóra ment az ováció, egyébként ehhez nekem semmi közöm, csak reá mutatni akarom Dr. Spinozza felszólalásának fundamentumára.

Dr. Spinozza részére a fentiek után, az általa feltett kérdésre feleletem ez:

1) elfogja hinni, hogy nemcsak akkor, mikor irtam közleményem, de mikor olvastam is a természetudósoknak kiosztott könyvecskét, megbeszéltem szakértő emberekkel az általam szellőztetett kérdéseket, mert minden laikus embernek is feltűnik az az ellentét, mi a kis füzetben foglaltatik és mi a valóságban tény közti különbség gyanánt mutatkozik a vezetés rosszasága miatt, ha tehát egyéni nézetét az ember kiegészítheti a szakértők véleményével, könnyű a számítást egy iskolavégzett embernek, ezt magam is megtudom csinálni azért, mivel jobb professzoraim voltak, mint Dr. Spinozzának, ki olyan címet vett fel, mintha egyetemen nyert tudori oklevéllel bírna, pedig csak tanító képesítéssel bír, így azt hiszem, hogy én mint lateiner, midőn Veritas név alatt írok, szavahihetőbb őszinteséggel irtam, mint Dr. Spinozza, ki pávatollakkal ékesítette fel magát.

2) Alapos feleletet kérdésre akkor adhatnék igazában, ha Dr. Spinozza beigazolná képes leendő azt a módot, a mely szerint valaki a saját orrába haraphat, lévén ez fizikai lehetlenség, még hasonlatkép is sántikál; ha pedig en-

Az idő kissé borus lévén, nem valami sokan voltak a máskor oly látogatott parkban. Hudge ur és leánya leültek egy padra és élénk vitatkozást kezdtek a házasság felől, végre Mary kisasszony kijelenté, hogy enged és hozzá megy Puddgins urhoz és beleegyezése jeléül kezét csókolt atyjának, a ki viszont homlokot csókolta őt.

Ebben a pillanatban kanyarodott be a sétányba Charles Puddgins, a ki a félhomály dacára megismerte Mary kisasszonyt, apját azonban, miután az háttal volt hozzá, nem láthatta. Charles Puddgins most egy szót sem szólva, odalépett az általa szerelmes párnak vélt két alakhoz és olyan két pofont nyomott az érdemes S. W. Hudge ur ábrázatára, hogy még Valparaisóban is beillett volna.

Képzhetni, hogy mily arccal emelkedett fel a boldogtalan leendő após, akit leendő veje oly drasztikus módon utasított rendre. Volt szerecsém fentebb említeni, hogy S. W. Hudge ur a flegmatikus emberek közé tartozott, azonban a jelen esetben fölöslegesnek tartotta flegmáját megőrizni és kamatostól visszaadta a kapott pofonokat.

Talán botra ment volna a két érdemes férfiú, ha a bájos Mary közbe nem veti magát és fel nem világosítja őket arról, hogy ki az egyik és ki a másik.

— Hohó! millió átok! — kiáltá megütődve Charles Puddgins, hisz őn az én leendő apósom. . .

— Ki ne ejtse azt a szót még egyszer, főrméd rá S. W. Hudge, mert keresztül lövöm — akkor hát. . .

— Hordja el magát! — te pedig Mary, fordult leányához, még holnap Socking Fred neje lesz, becsületemre Sockingé lesz. Cyclops.

nek lehetőségét Dr. Spinozza be nem bizonyítja, úgy megérdemli, hogy egész életében klumpában járjon azon mély bölcsességet eláruló következetes kérdésében foglaltaknál fogva, mellyel a kérdést felvette, — bizony mondom jobb lett volna a kérdés felvetése helyett tanulni, hogy megszerezhesse a tankepesítést a magyar nyelven való előadhatásra is, mert mint jó hazafinak, magyar földön született, növekedett és élő tanítónak már mégis csak illenék ezt megszerezni és akkor nem szövegezne még németül sem olyan Dr. Hombár-féle kérdéseket, minőre alapos feleletet vár, és azt hiszem most kapott is; ha ő nem hiszi el, megérdemli, hogy egész életében tőle kérdezzék:

Mibe kerül egy pár klumpa? Veritas

Külföld.

Uj szerb alkotmány. A szerb kormány új hivatalos lapja a Zakonitost azt írja, hogy a király ígéretéhez képest a szabadelvű haladáshoz és a szerb nép kulturájához mért új alkotmányt fog adni népének. Az új alkotmány azonban csak akkor fog életbe lépni, ha az országban a pártvillongások lecsillapodnak.

Megyei közig. bizottsági ülés.

Pécs, 1894. szept. 4.

Kardos Kálmán főispán d. e. 10 órakor megnyitván az ülést, olvastatott a megyei árvaszéki elnök jelentése az augusztus havi ügyforgalomról.

A megyei adó állapota augusztusban Dragonescu Dömjén kir. tanácsos, pénzügyigazgató jelentése szerint a következő: egyenes adó befolyt 361 064 frt 43 és fél kr; a múlt év hasonló havához képest 26.718 frt 47 és fél krral több. Hadmentességi díjakban: 4332 frt 50 kr; a múlt év hasonló havához képest 1.554 frt 25 krral kevesebb. F. é. január 1-től augusztus végéig befolyt egyenes adó: 972.854 frt 58 és fél kr; a múlt év hasonló időszakához képest 18.281 frt 14 és fél krral több. Hadmentességi díjakban: 7036 frt 73 kr; a múlt év hasonló időszakához képest 2454 frt 68 krral kevesebb. Jelentette továbbá, hogy a folyó évi összes állami egyenes adók és hadmentességi díjak kivetése és előírása immár végleg befejeztetett és pedig: Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város területén 1894. évre előíratott 2.236.800 frt 29 kr; 1893. évre pedig 2.237.993 frt 37 kr; tehát a folyó évre a törzs előírás 1.193 frt 08 krral kevesebb.

A szajki postahivatal, azaz a versendi postahivatalnak Szajk községbe leendő áthelyeztetése, illetve ez utóbbi községnek a németbolyi postahivatalhoz leendő beosztása ügyében határozatilag kimondatott, miszerint a közig. bizottság Szajk községet posta igényei kielégítése tekintetében továbbra is a versendi postahivatalnál meghagyatni kívánja, mert ott egy új postahivatal felállítását, avagy kényezető községnek a németbolyi posta kerületbe való beosztását a közigazgatás érdekeivel megegyezhetők és közhasznúnak nem tekinti.

A rablétszám augusztusban Zsolnaya György kir. főügyési helyettes jelentése szerint 140 egyénből állott.

Olvastatott a pécsi kir. posta és távirtd. igazgatóság hirdeteméne, mely szerint a Baranya megyében fekvő Szentkatalin pusztának f. é. szeptember 5-től kezdve az alabígeti postahivatal kézbesítő kerületéből a bakócai posta és távirtd. kézbesítő kerületébe való átkebelezését közhírré teszi. Tudomásul vétetett.

Ezzel az ülés több főbebeszés s adóleírás elintézése után véget ért.

Hirek.

— (A vármegye rendkívüli közgyűlése) kedden d. e. 9 órakor kezdődött a vármegye-ház közgyűlési termében Kardos Kálmán főispán elnöklété alatt kevés érdeklődő jelenlétében. A közgyűlés egyetlen tárgyát az utalap terhére már megszavazott 60 ezer forintos kölcsön ügyében beadott jelentés, ennek kapcsán a kölcsönre vonatkozó meghatalmazás megadása, a kötelezvény és a törlesztési terv jóváhagyása képezte. Koszits Kamil megyei főjegyző fölolvasta a budapesti magyar jelzálog hitelbank levelét a kölcsön ügylet tárgyában. A közgyűlés a kötvény és a nyugta aláírásával Szily László megyei alispánt bizta meg. A kötvény s a törlesztési terv fölolvastattak. A 60 ezer forint 50 év alatt törlesztendő; 5-30 százalékos kamat és törlesztési percent félévenként fizetendő. Ha a megye két részletet nem fizet, a kölcsön fölmondottnak tekintetik. Adót és potlékot e kölcsön-ügylet után a bank nem

fizet. A bolyegdíjak a megyét terhelik. Per esetén a megye fizeti a perköltségeket. Nagy Berta József földmives nem volt hajlandó megszavazni a kölcsönt. Szily László alispán felvilágosítása után, hogy itt miután a kölcsön már meg van szavazva nem megszavazásról, hanem arról van szó, ki írja alá a kötvényt és nyugtákat a felszólalás fölött nem bocsátkoztak tárgyalásba. A közgyűlésnek már fél tizkor vége lett.

— **(A hadsereg köréből.)** Corti gróf ezredes, az 52. gyalogezred parancsnoka, továbbá Eliatschek báró és Holzspacher kapitányok 25 évi szolgálata alkalmából szombaton Pilis Csabán jubileum volt. Ő felsége a király a jubilálót a katonai érdemkereszttel tüntette ki. Az ünnepélyt bankett fejezte be.

— **(Áthelyezés.)** A vallás és közokt. miniszter Gerecse Péter dr. pécsi főreáliskolai tanárt a budapesti VI. reáliskolához helyezte át; helyébe Széplaki János nevezetett ki.

— **(A mohácsi pénzhamisítók.)** A mohácsi csendőrség a pénzhamisítók ügyében ismét egy jó fogást tett. Ugyanis letartóztatott egy Tahy Márton nevű egyént, aki egy oly pénzhamisító társaságnak volt a feje, amely nemcsak 5 és 10 forintosokat, hanem ötveneseket is gyártott és pedig eléggé sikerülten, mert a hamisítványokon csakis a vastagabb betűkkel nyomottak számokot vehető észre, hogy nem valódi bankjegyek. Ezen pénzhamisítótársaság nemzetközinek nevezhető, mert hamisítványainak kibocsátását nemcsak Budapesten, Szegeden, Temesvárott, Vercsezen, Pécsen és Mohácson eszközölte, hanem a külföldön is, nevezetesen München, Drezda, valamint Linz és Bécs városokban, különösen nagy mérvben az utóbbi helyen, mert a társaság ott érezte magát a legnagyobb biztonságban. A már befejezhetőnek remélt vizsgálat még sokáig fog tartani, mert Körner csendőrfőhadnagy a nyomozást ismét újabb irányban folytatja.

— **(Kinevezés.)** A pécsi kir. ítélőtábla elnöke Szerdahelyi Lászlót a pécsi kir. bírósághoz joggyakornokká kinevezte.

— **(Egyiptomi szembetegség.)** A Szlavoniában állomásozott uhlános ezredben a gyakorlatokra való menetelés közben a legutóbbi napokban oly nagy mértékben tört ki az egyiptomi szembetegség, hogy az ezred kénytelen volt 180 szembeteg katonát Eszéken visszahagyni s ezek nélkül folytatta útját Baranya és Tolna megyéken keresztül Székesfehérvár felé.

— **(Hymen.)** Ifj. Ritter József eljegyezte Rónaky Irént Pécsen.

— **(Jónás Jancsi Franciaországban.)** Jónás Jancsi a népdalszerző cigányprimás igen jól érzi magát Franciaországban. Ez idő szerint Rigó János kaposvári primás 18 tagból álló zenekaránál, melynek karmestere, a szt. clouidi fürdőn dirigálja a barna művészeket. E hó 15-én Párisba mennek, de előbb, 11-én Trouvillba rándulnak 3 napra egy herceg meghívása folytán, ki el van ragadtatva a magyar zene bűvös hangjai által. E három napra 1500 frankot kapnak. Párisban a Boulevard des Italiens-en levő Paillard-féle étteremben játszanak.

— **(Az Alsó-kert utca)** a városi építészeti bizottság kedden délután tartott ülésén az Eötvös-utca nevet kapta.

— **(Régi szerelem.)** Molnár Örszi ezélt 17 évvel Mágoics legszebb leánya volt. A nőta szerint járt utána három falu legénye, de az ő szíve csak Berki Józsefhez hajlott. Berki József az időben Kiss Aladár szolgabírónál szolgált mint kocsis s mivel jó fizetése volt, nyalka legény létére sokat költött a korcsmákban. Bö költsége miatt a szülők nem szívesen látták Berki Józsefet a házuknál s bár jól tudták, hogy a fiatalok szeretik egymást, mégis kikoszorúzták a nyalka legényt, mikor annak rendje és módja szerint megkérte a leányt. Az elutasítás után nemsokára Molnár Örszi Csizmadia János hitestársa lett. Berki József nem gondolt valami szerelmi tragédiára, csak azt mondta: „Sohasem házasodok meg, mert más asszonyt szeretni nem tudok, de ha Örszi özvegyesre jut valamikor s én még élek — akkor — feleségül veszem.“ Az Örszike férje pár hónappal ezélt meghalt és három árva hagyott maga után. A szegény özvegy éppen azon busult, hogy miképp tartja majd el három kis gyermekét, midőn egy napon belépett hozzá Berki és így vigasztalta: „Ne sirj Örszike én apjuk után apja leszek gyermekeidnek, ha te még szeretsz és feleségem leszel.“ Az özvegy beleegyezett s most a regény, mely 17 évvel ezélt kezdődött, boldog házasságban nyert folytatást.

— **(Építkezési engedélyek.)** A városi építészeti bizottság kedden délután tartott ülésén a következő építkezéseket engedélyezte: Andrásovich Istvánnak Katalin u. 32. istállóra, Kovács Ferencnek a Kajdi-téle telken épült új utcában földszintes házra, Varga Józsefnek Márton u. 18. bognár műhelyre, Lösscher Jánosnak A. Havi B. A. u. földszintes házra, Novákovich Mihálynak Uj u. 1. lakház és istállóra, Póla Mátyásnak Gröndler u. 16.

átalakításra, Grünhut Jankának Ferenciek u. átalakításra, Engel M. Siklósi u. 2. udvari toldalék és átalakításra, Mihálovics Ferencnek lakházra, Rehberger Károlynak Gáspár-Környék u. 50. lakházra, Mihálovics Józsefnek Makár u. 43. átalakításra, Pfeifer Józsefnek Alsó-Kert u. lakházra, Lovrics Istvánnak Sándor u. 23. lakházra, Svarc Frigyes drnak Király u. 14. portáléra.

— **(Egy hajó zátonyra jutása.)** A dunagőzh. társaság Erős nevű gőzöse tiz, gabonával megrakott uszályllyal szombaton este Bpest felé indult. Mohács fölött, a Rosenthal-féle téglaház előtt azonban zátonyra jutott, honnét csak másnap délben tudta az Elbe gőzös lehuzni. Nevezett helynek szabályozását Bethlen András gróf volt földmivelésügyi miniszter Mohácson tartózkodása idején kilitásba helyezte. Hogy mi a véleménye eziránt a jelenlegi miniszternek, az „incognitóban utazgató“ és „az arany középutat“ keresgélő Festetich grófnak, az még eddig természetesen titok.

Törvénykezés.

Az egerszegi rablógyilkosság.

A végtárgyalást kedden d. e. 9 órakor folytatták. A hallgatóság számára fentartott helyek teljesen el voltak foglalva ép úgy, mint az első napon. A bíróság tagjai elhelyezkedvén, Czigliányi elnök bevezette a második tettest Jakab Józsefet. Mintha csak összebeszél volna Kis Jánossal és Kalmár Katalinnal, körömszakadtig tagad mindent. Ő nem tud semmit, nem hallott semmit. Mikor felolvasta előtte Gyenes dr. tiszti albiró a szentlőrinci vizsgálóbíró előtt tett vallomását, annak némely részeit beismerte, de legnagyobb részére azt mondta, hogy azt neki előmondta a vizsgálóbíró és ő csak utána mondta, de nem vallotta. Hasonlóképp nyilatkozott a csendőrség előtt fölvetett vallomásáról is. A vallomás egyik pontja szerint Kalmár Katalin és Kis János ajánlatán, hogy Öszné tegyék el láb alól, fél esztendeig tusakodott és ellentállt a csábításnak, dacára, hogy szegény ember, de Kalmár Katalin annyit beszélt a fejébe, hogy végre is megtántorodott és ráállott a gyilkosságra. Most a végtárgyaláson azt hazudta, hogy ő ezt ugyan mondta, de a vizsgálóbíró előmondása után. Ellenben beismerte, hogy Kis János, mikor összehajlott Kalmár Katalinnal, azt kiabálta ennek: „Én szereztem a vagyont s még sem akar nekem belőle adni.“ Kasza Károly egy napon fenyegető levelet küldött neki, hogy adja át Kalmár Katalinnak. Ő felolvasta előtte. Kasza e levélben 200 frtot kért, különben följelentéssel fenyegetőzött. Ekkor Kalmár Katalin azt mondta, hogy elégedjek meg Kasza a kapott 85 frttal, többet nem ad s tűzbe dobta a levelet. Ezt a vallomását Kalmár Katalin a későbbi szembesítés alkalmával eltagadta. Jakab ezután azt vallotta, hogy Kalmár Katalin fölívta Kis Jánost még Öszné halála előtt, hogy lopja ki annak szobájából az ő 400 frtos adólevelét s többször szemrehányást tett neki, hogy e kérelmet nem teljesítette. Kalmár Katalin és Kis ezt a szembesítéskor eltagadták. Jakab határozottan állította, hogy Kalmár Katalin Kis Jánossal vadházasságban élt; ezek persze ezt is tagadták. Kalmár Katalin azt felelte Jakab vallomásaira, hogy irigységből vall ellene, mert azért okoskodnak, hogy Ösz Ferencé legyen az egész malom, őt pedig kinullazzák.

Jakab József után Kasza Károlyt hallgatták ki, ki szentgáli születésű 38 éves rk. nős, erdő és mezőcsész Bodonyban, jobb keze hiányzik. Ez a Kalmár Katalin ellen elkövetett zsarolással van vádolva. Az elnök kérdéseire meglehetősen gyorsasággal elbeszélte, hogy 1892 február havának egyik napján eljött hozzá Bodonyba Kis János Kalmár Katalin varjasi molnárné azon izenetével, hogy ő mint puskás ember löje le Öszné és annak legényét Weigelt; e tetteért jól meg fog fizetni. Ő méltatlankodva utasította vissza a gyalázatos megbízatást s Kis eltávozott. Néhány nap mulva találkozott az erdőben Jakab Józseffel, kinek kérdésére elmondta, hogy Kis nála járt Kalmár Katalin megbízásával, de ő nem teszi meg a kérését semmi árért. Egy hóval később az egerszegi malomba ment búzát venni. A malomban nem talált senkit, az istállóba nézett tehát, hol Kis Jánost találta. Ez a malomba hívta. Elmentek tehát, miután magával hozott puskáját az istállóban hagyta. A malomban Kis egy üveg bort hozott elő s ittak, majd berugtak.

Az elnök kérdésére, hogy ekkor Kis föl szólította-e a gyilkosságra? — tagadólag válaszolt.

Nem tudja biztosan, mert részeg volt, hogy a kulcsot, a mivél Kis és Jakab Öszné halálát megelőzőleg a szobájába bementek meggyőződést szerzendők a pénzről, hárman csinálták-e? Arra sem akart visszaemlékezni, hogy ugyanekkor ő is bement-e a szobába Kis és Jakabbal. Kukorica kapálaskor kint volt a mezőn, ekkor hallotta az arra menő emberektől, hogy az egerszegi molnárné, ki

különbén javaaszszony volt, este még semmi baja sem volt s reggelre mégis halva találták ágyában. E szavak hallatára rögtön az a gyanu fogamzott meg benne, hogy a szerencsétlen asszonyt Kis, Kalmár Katalin és Jakab ölték meg. De mivel az orvos, mint tudomására esett, „szívlázbetegséget“ konstatait, elhallgatott. Ez időben történt, hogy találkozott Császi Istvánnal, ki azt mondta neki: „Múlthat most eleget Jakab József, nála van a molnárné pénze.“ Együttal Kalmár Katalin és Kis Császi által azt izenték neki, hogy aztán elhallgasson amarról a bizonyos megbízatásról, különben agyonvagdadják az erdőben. Ő erre visszaírt, hogy neki bizony ne izengessenek, mert ellenkező esetben följelentést tesz. Rövid idő múlva Kalmár Katalin Kis János által a bodonyi korcsmába hívatta, hol a falu végére hívta némi mondani való miatt. El is ment a kitűzött időben a Monyoród és Bodony közti völgybe, hol Kalmár Katalin Kissel már várakozott reá. Az asszony azon esetre, ha nem fogja elárulni, miszerint őt bizta meg régebben a nővére megölésével, 200 frt jutalmat ígért meg és nehogy feltűnjék, miszerint neki, mint szegény embernek, sok a pénze, óvatosságból csak 50 frtot adott. 1 hónap múlva ugyanezen helyen 20 frtot adott neki s azt tanácsolta egyúttal, hogy perelje őt be a bíróságnál 200 frtért, mert így nem lesz gyanus a dolog, olyan formán, mintha ezzel neki Kis János tartoznék, ő pedig Kisért kezességet vállalt volna. Megfogadva a jó tanácsot bement Szentlőrincbe Benkő Gyula ügyvédhez s megkezdte a pert. Később Kalmár Katalin a bodonyi korcsmáros szolgálójával a korcsmába hívatta, hol a 200 frt iránti per beszüntetésére hívta föl, mivel fizetni fog.

Ekként is cselekedett. Ámde az ügyvéd, mivel a fölmerült költségeket nem tudta kifizetni, beperelte. Szólt Kalmár Katalinnak, hogy adjon pénzt az ügyvéd kifizetésére és így adott neki egy szentlőrinci korcsmában 15 frtot, miről irást is vett. A többinek apródonként való kifizetését helyezte kilitásba. Mult év december 23-ikán az egerszegi bírósághoz ment s meghívatta Kalmár Katalint és Kis, de ezek nem jelentek meg. Ekkor fölfedezte a bíró előt, miért tartozik neki Kalmár Katalin 200 frttal, t. i. azért, hogy hallgasson arról, miszerint általa akarta lelövetni nővérét Kalmár Katalin. Szembesítéskor Kis mindent tagadott s ártatlanságára hivatkozott.

Ügyész: Maga ártatlan?

— Nem tudok belőle semmit, — mondta a betanult feleletet Kis a hallgatóság nagy derűtsége közt.

Kalmár Katalin is letagadott mindent a szembesítéskor.

Kasza: Hát nem maga izentetett nekem?

Kalmár Katalin: Izent a kutya.

A tárgyalás folytatását d. u. 3 órára halasztották.

D. u. 3 órakor vette kezdetét a tanuk kihallgatása. Kornis Benő dr. és Jellasi István dr. orvosok egyértelműleg vallották, hogy Kis a vizsgálóbíró előtt tett vallomását előttük fentartotta 20 napon át. Kalmár Katalin azonban mindent tagadott. Jakab József bevallotta előttük a bűnrészeséget azzal a megjegyzéssel, hogy a büntényt Kis hajította végre. A bűnre pedig Kalmár Katalin bujtotta fel őket. Kis és Jakab vallomása az őszinteség bélyegét viselte magán.

Kalló János csendőrszervező, s Bokor Sámuel csendőr tagadták, mintha ők vádlottakat bántalmazták volna. A laktanyán Kis azonnal tett vallomást, Jakab azonban csak a Kissel való szembesítés után. Kalmár Katalin keveset vallott.

Meszes András h. bíró jelen volt vádlottak kihallgatásán a csendőrségnél és látta, midőn Sümegi csendőr egyszer arcul ütötte Kis, mert nem akart szép szerivel vallani, de Jakabot nem bántotta. Kis Sümegi azon biztatására, hogy nem lesz befogva, kezdett töredelmesen vallani. Torbó József bíró egygyű feleleteket adott. Legérdekesebb az volt, mikor fölfedezte, hogy a faluban Kalmár Katalint Csicsónénak csufolják; mire Kalmár Katalin dühösen felszisszent.

Császi István előadja, hogy egyszer találkozott az istálló mellett Kaszával, Jakabbal és Kissel. Kasza, kinél puská volt, azt mondta, hogy Weigel Tóninak és Ösz Mártonénak még ma meg kell halnia. Kis és Jakab egy éjjelen lakására menve fölívta, hogy legyen társuk Öszné meggyilkolásában s a rablott pénzen együttesen osztoznak meg, de ő nem állott rá a kisértésre. Ezután Jakabné a férje megbízásából két izben csábította a gyilkosságra azzal, hogy annyi pénzt fog kapni, hogy még a gyermekének gyermeke is boldog lesz; de ő ekkor sem állott rá. A gyilkosság után egy vagy két nap múlva találkozott Jakabbal ki vidáman fütörészett sőt meglátva nagy hetykén így szólt:

— Az okos embernek van esze; — a mivel arra célzott, hogy ha résztvett volna a gyilkosságban, most már neki is volna sok pénze.

Öszné hirtelen halála hírére azonnal erőt vett

rajta a gyanu, hogy Ősznét Kis és Jakab gyilkolták meg, de nem mert gyanujának kifejezést adni; és e miatt levelet íratott a szentlőrinci kir. járás bíróságnak, melyben a rablógyilkossággal Kist és Jakabot gyanúsította. Kissel találkozáva egy izben, kérdezte, hol lehet Őszné elrabolt pénze; Kis egy szót sem szólt, csak bal mellére ütött kényesen. A gyilkosság után Kis és Kalmár Katalin vadházasságban éltek, gyakran részegeskedtek és verekedtek. Egy izben Kalmár Katalin így szólt hozzá: „Ússe agyon azt a két disznót (Kist és Jakabot) s magának adom a 680 frtos kötelezőt. Másszor, a kutsi nálás alkalmával, miután Kis jól elnápárgolta Kalmár Katalint, kijött Kis a szobából s így szólt hozzá: — Meggyilkoltatta velem a testvérét ez a nyomorult nő, pénzt szereztem neki és még sem akarja rám iratni ígérete szerint a vagyont.

Ezután sirva ráborult s ilyen szókra fakadt: — Bár csak hallgattam volna Pista bácsi a kend szavára, nem jutnék akasztófára. És elmodta neki, hogy Jakabbal ő gyilkolta meg Ősz Mártonnét.

A szembesítéskor valamennyi vádlott meghazudtolta Császtit. Weigel Antal hallotta, hogy

Jakab a gyilkosság után ötveneseket váltott. Ő s z Ferenc családostul kereste a pénzt a gyilkosság után, de csak 80 frtot talált husz krajcárookban. Kunecz József molnáregény még azt is tudja, hogy Jakab a gyilkosság után nemcsak ötveneseket váltott, hanem teljesen be is butorozta magát.

A kir. törvényszék, Nagy Géza dr. kir. alügyész indítványára, a 2 esendő, Sebők Anna és a doktorok kivételével a tanukat megeskettette.

Ezzel a bizonyítási eljárás véget ért.

Szerdán d. e. 9 órakor folytatták a végtárgyalást. Az orvosi vélemény s több bizonyítvány felolvasása után következett Nagy Géza dr. fényes vádbeszéde, melylyel az érvek, okok s bizonyítékok tömegét hatalmas logikával csoportosította. Kalmár Katalinra, Kis Jánosra és Jakab Józsefre kötélt általi halált kért. Ezután Krasznay Miklós dr. (Kis János védője) mondta el vádbeszédét.

A délutáni tárgyaláson Benkő Gyula, (Jakab József védője) Kereky Mihály dr. (Kalmár Katalin védője) és Sey Ernő dr. (Kasza Károly védője) mondták el vádbeszédeiket.

Az ítéletkihirdetés ma, csütörtökön, d. u. 4 órakor lesz.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:
BOGÁTHY MEDÁRD.

HÁZ ELADÁS.

Pécsett, Klimó-utca 26.

számu a mostani korszak igényeinek megfelelően épült.

12 évig adómentes ház

mely több lakás, 1500 hktl borpince és tágas udvarból áll, vízvezetékekkel ellátva, szabad kézből eladó. Értekezhetni a tulajdonos

Putzer Antalnál,

Ferencziek-utca 13. szám.

15196 sz.
tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. tszék. mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a pancsovai első hengermalom részvénytársaság végrehajtatónak Holly Venczelné végrehajtást szenvedő elleni 220 frt 32 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében Kösler Jakab késedelmes vevő költségére és veszélyére a pécsi kir. tszék területén levő, Pécs sz. kir. város határában fekvő a pécsi 1894. sz. tjkvben felvett 2895 sz. 274 sorsz. házra és udvartérre az 1881 évi 60. tcz. 156. §. d) pontja alapján egészben a vizs. árverést 1200 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1894. évi október hó 9-ik napján d. e. 10 órakor a pécsi kir. tszék. árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog, azonban a már megajánlt 1430 frt vételáron alul eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 120 frtot készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Pécsett 1894. évi július hó 21. napján.

A pécsi kir. tszék mint telekkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. tszéki bíró.

1102 sz.
1894.

Árverési hirdetmény

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1894. évi 14772. számú végzése következtében Pleininger Ferencz ügyvéd által képviselt Tiefenbacher Nándor javára Dr. Nemes Vilmos mint Ivič Antal részére kinevezett ügygondnoka ellen 220 frt s jár. erejéig foganatósított biztosítási végrehajtás útján felülfoglalt és 464 frt 60kr-ra becsült mérlegek, mérlegalkotrészek, furógép és műszerekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 17721. 1894. számú végzése folytán 220 frt tőkekövetelés ennek, 1894. évi május hó 2. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 39 frt 82 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécsett „Majláth tér“-en leendő eszközzésére 1894. évi szeptember hó 11. napjának d. u. 2 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett 1894. évi szeptember hó 1. napján

Engler Kálmán.
kir. bírósági végrehajtó.

1133 sz.
1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1894. évi 16245 számú végzése következtében Dr. Müller János ügyvéd által képviselt Csögl János javára Reichenauer József ellen 106 frt 86 kr. s jár. erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 400 frtra becsült hintóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 16832/1894 számú végzése folytán 106 forint 86 kr tőkekövetelés, ennek 1894. évi május hó 21. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 32 frt 85 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécsett, siklósi országot 12. sz. a. leendő eszközzésére 1894. évi szeptember hó 15 napjának d. e. 8 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1894. évi szeptember hó 1. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Eladó szőlővesszők.

Villányi ojtványtelepemből eladásra kerül

50,000 darab gyökeres, fásajtásu, teljesen összeforrt amerikai szőlővessző,

a legjobbnak bizonyult vörös és fehér bor és csemege szőlőkből, ezrenként 150 frtért.

Megrendeléseket már ma is előjegyzésbe veszek. Az összes alany kizárólag Franciaországból importált

Riparia Portalis, Vitis Solonis, Rupestris Monticola és kevésbé értékű vesszőkkel össze nem tévesztendő.

Belföldi fajtiszta simavessző ojtási célokra nagy választékban szintén eladó. Pécsi ültetvényeimből azonnali szállításra eladó

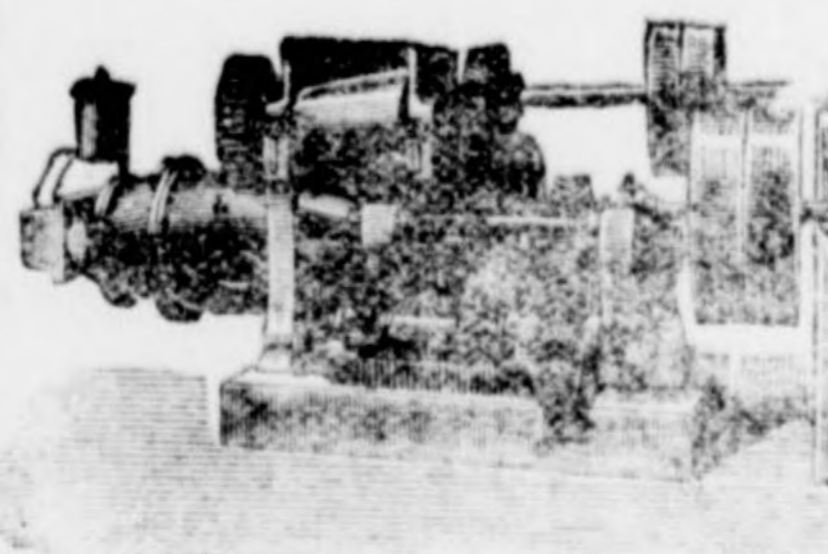
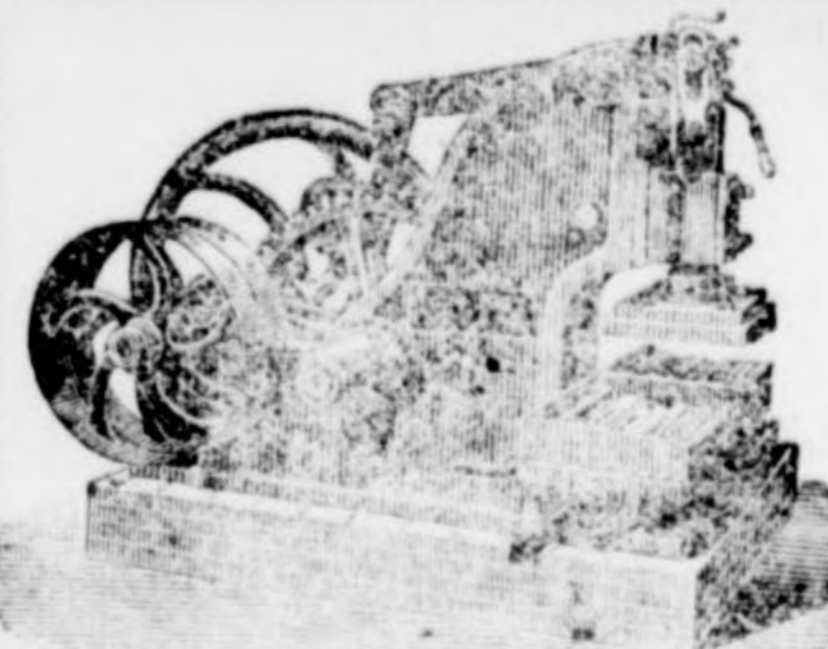
paradicsom (Tomatos) és legfinomabb asztali burgonya „Imperator.“

Taussig Zsigmond.

Nagyobb mennyiségű

Rupestris monticola, Rupestris martin, Solonis, R. géane tomenteux, R. portalis amerikai szőlővessző eladó.

Dr. Róth László. Villány.

Téglagyári-gépek

körkemencék

legjobb rendszer szerint, valamint téglagyárak, chatotte gyárak, agyagesőgyárak, horony-fedéleserépgyárak, cement-gyárak, gipszgyárak teljes berendezését, épügy egyes pepeket szállít:

Jäger Lajos Köln

Ehrenfeldi téglagépgyár magyarországi vezérügynöksége:

Gedeon és Kont mérnökök

mérnöki irodája Budapesten, Váci-körút 68. Alkotmány-utca 31.

Körkemencék szabadalmazott szárító-berendezéssel vannak ellátva. Legesekélyebb tüzelő anyag felhasználás. Csekély építési költségek. Igen egyszerű kezelés. Évi 30 ezer darab téglagyártásnál már igen jövedelmező.